

VESPRES,
D'ARNADÍ

17.08.25
20.30 h

AUDITORI
ESPAI TER

MARC'ANTONIO
E CLEOPATRA

PROGRAMA

Marc'Antonio e Cleopatra

Serenata per a soprano, mezzosoprano, violins, viola, i baix continu

Música de **JOHANN ALDOF HASSE (1699-1783)**

Llibret de **FRANCESCO RICCIARDI**

Estrena: Nàpols, 1725

1-2. Simfonia

3. Recitatiu: *Da quel salso elemento a cui d'un vasto impero* (Marc'Antonio, Cleopatra)

4. Ària: *Pur ch'io possa a te, ben mio* (Marc'Antonio)

5. Recitatiu: *Signor, la tua sciagura* (Cleopatra):

6. Ària: *Morte col fiero aspetto* (Cleopatra)

7. Recitatiu: *Or che la mia fortuna* (Marc'Antonio)

8. Ària: *Fra le pompe peregrine* (Marc'Antonio)

9. Recitatiu: *Sì, mel rammento, o caro* (Cleopatra)

10. Ària: *Un sol tuo sospiro* (Cleopatra)

11. Recitatiu: *Così rapido fugge e vola il tempo* (Marc'Antonio, Cleopatra)

12. Duo: *Attendi ad amarmi, vezzosa regina.*

13. Recitatiu: *Signor, la tua speranza* (Cleopatra, Marc'Antonio)

14. Ària: *A Dio trono, impero a Dio* (Cleopatra)

15. Recitatiu: *Ah, tolga il ciel, mia cara* (Marc'Antonio)

16. Ària: *Come veder potrei* (Marc'Antonio)

17. Recitatiu: *Lascia, Antonio* (Cleopatra)

18. Ària: *Quel candido armellino* (Cleopatra)

19. Recitatiu: *L'eroico tuo coraggio* (Marc'Antonio)

20. Ària: *Là tra i mirti degl'Elisi* (Marc'Antonio)

21. Recitatiu: *Poiché la morte sola* (Cleopatra, Marc'Antonio)

22. Duo: *Bella etade avventurosa*

Concert sense pauses

Durada aproximada: **80 minuts**

REPARTIMENT

Marc'Antonio **Anna Bonitatibus**, mezzosoprano

Cleopatra **Emöke Baráth**, soprano

VESPRES D'ARNADÍ

Violins I: Farran Sylvan James, Cati Reus, Ricart Renart, Elisabet Bataller

Violins II: Vadym Makarenko, Oriol Algueró, Cecilia Clares, Andrés Murillo

Violes: Natan Paruzel, Anna Aldomà

Violoncel·ls: Oriol Aymat, Jorge Alberto Guerrero

Contrabaixos: Mario Lissard, Oriol Martí

Tiorba i guitarra: Carles Blanch

Direcció i clavicèmbal: **DANI ESPASA**

Sobretítols Glòria Nogué

ARGUMENT

Abans que comenci l'obra

Després de l'assassinat de Juli Cèsar l'any 44 abans de Crist, els generals romans Marc Antoni i Marc Emili Lèpid es van unir al nebot de Cèsar i fill adoptiu seu, Octavi (més tard conegut com l'emperador August), per formar una dictadura de tres homes coneguts com el Segon Triumvirat. Finalment, Marc Antoni va arribar a governar les parts orientals de l'imperi, inclòs Egipte, i Octavi els territoris occidentals. Més tard, Marc Antoni va unir les seves forces amb les de la seva amant, la reina egípcia Cleòpatra, en una sèrie de campanyes contra Octavi per obtenir la supremacia en el món romà. Octavi finalment els va derrotar a la Batalla d'Accium, al nord-oest de Grècia. Aquesta victòria va donar a Octavi el control indiscutible de tots els territoris romans i va ser coronat emperador l'any 27 abans de Crist.

Argument

Després d'una introducció majestuosa, la simfonia orquestral inicial representa la vigorosa Batalla d'Accium. L'obra comença just després de la derrota de Cleòpatra i Marc Antoni. Quan s'aixeca el teló, Cleòpatra fuig a Egipte, seguida de Marc Antoni. En adonar-se que la perdria de manera imminent, Cleòpatra fuig de la batalla per evitar la captura. Quan Marc Antoni veu els seus vaixells retirar-se, els segueix per amor. Cleòpatra s'emociona pel gest de Marc Antoni i li prega que no la menyspreï per haver-se retirat. No podia tolerar la idea de ser arrossegada davant les multituds romanes com a esclava. No té por de la mort. La seva única por és morir mentre és captiva. La bellesa de Cleòpatra recorda a Marc Antoni la seva primera trobada als camps de Cilícia. L'èxit militar no significa res per a ell. El seu únic desig és complaure Cleòpatra i ser-li fidel. Ella recorda que es van enamorar a primera vista i va donar-li un fill. Mentre el món el coneix com un ferotge conqueridor, als ulls de Cleòpatra és més un amant que un governant. Marc Antoni comenta que el temps vola i que els seus records del passat ara són dolorosos. Cleòpatra està resignada a morir amb dignitat, però la seva bellesa i coratge inspiren Marc Antoni a renovar la lluita contra Octavi.

Cleòpatra recorda a Marc Antoni que Octavi és ara l'amo d'Àsia i Àfrica. No els queda esperança i han d'acceptar el seu destí. S'acomiada del seu tron i suplica a Marc Antoni que s'enfronti tranquil·lament a la mort amb ella. Marc Antoni pregunta al cel com poder suportar la seva mort, però Cleòpatra l'insta a deixar de lamentar-se i a morir de forma valenta amb ella. Marc Antoni té una visió de la seva vida després de la mort a l'Elisi, reclinats junts en una abraçada eterna sota l'ombra d'una murta. Junts lloen l'era en què han viscut gloriósament l'un al costat de l'altre i es preparen per morir suïcidant-se.

COMENTARI

EL DEBUT NAPOLITÀ DE «L'HEROI DEL SEGLE»

Pocs compositors van ser tan populars en la seva època com Johann Adof Hasse (1699-1783), a qui Voltaire va qualificar de «l'heroi del segle» i Frederic II el Gran, un dels seus admiradors, gaudia tocant amb ell i amb Mozart, qui quan tenia 9 anys va escriure en la dedicatòria del seu Opus 3 «jo seria immortal amb molt de gust com Händel i com Hasse». Durant el segle XVIII, Hasse va ser una autèntica estrella de l'òpera seriosa a Europa.

Fill de músic, Hasse tenia una bonica veu de tenor i després de treballar a l'Òpera Gänsemarkt d'Hamburg va ser contractat com a cantant de la cort de Brunswick-Lüneburg, on va debutar el 1721 com a compositor amb una òpera, *Antioco*. L'èxit de l'obra va propiciar que el príncep l'enviés a Itàlia a completar la seva formació. Itàlia era el millor lloc per aprendre a escriure òperes i Hasse estava decidit a ser-ne compositor. Nàpols va ser el destí triat. Cap centre musical a l'època de Hasse havia revolucionat tant l'escena musical a Europa d'una manera tan fonamental com Nàpols, on es trobava l'avantguarda musical.

A Nàpols, Hasse va estudiar breument amb Nicola Porpora i va ser l'últim alumne d'Alessandro Scarlatti. Ràpidament, es va guanyar el favor de l'aristocràcia local àvida d'encàrrecs i, lentament, es va fer un lloc en l'exuberant món de l'òpera de la ciutat.

A Nàpols, Hasse va estudiar breument amb Nicola Porpora i va ser l'últim alumne d'Alessandro Scarlatti. Ràpidament, es va guanyar el favor de l'aristocràcia local àvida d'encàrrecs i, lentament, es va fer un lloc en l'exuberant món de l'òpera de la ciutat. Com Händel, va adoptar el sobrenom de *Il Sassone* (el saxó), que per a Hasse es va convertir en una marca de luxe en el mercat musical de tota una època.

Johann Adolf Hasse deu el seu brillant inici de carrera a Nàpols, però no únicament; també a la seva estratègia de posar a prova els gustos del públic local i a ell mateix en el gènere pseudoteatral o semiescenificat de la serenata (entreteniment nocturn), amb pocs protagonistes, poca acció escènica i una durada curta. Un format ideal per a esdeveniments festius breus en els quals no hi ha un escenari real disponible i on es poden oferir actuacions espectaculars en un espai reduït.

La serenata *Marc'Antonio e Cleopatra*, amb llibret de Francesco Ricciardi, director del Teatro dei Fiorentini, aleshores l'escenari principal de l'òpera còmica de Nàpols, va ser la targeta de presentació de Hasse i el seu debut com a compositor *napolità* de teatre musical. Va rebre l'encàrrec del ric napolità Carlo Carmignano, assessor del virrei austríac a Nàpols. L'obra es va estrenar a la finca rural de Carmignano l'estiu de 1725 davant d'un públic escollit. Entre ells, hi havia el flautista alemany Johann Joachim Quantz, amb qui Hasse compartia un apartament a Nàpols.

En vuit àries i dos duos, *Marc'Antonio e Cleopatra* celebra una història d'amor que no té futur. Hasse, que tenia 26 anys, posa en la partitura d'aquesta òpera de debut a Nàpols tot el que pot, demostrant allò que va aprendre d'Alessandro Scarlatti i allò que va portar amb ell d'Alemanya. La partitura combina una gran quantitat de propostes i tècniques artístiques i compositives diverses en un

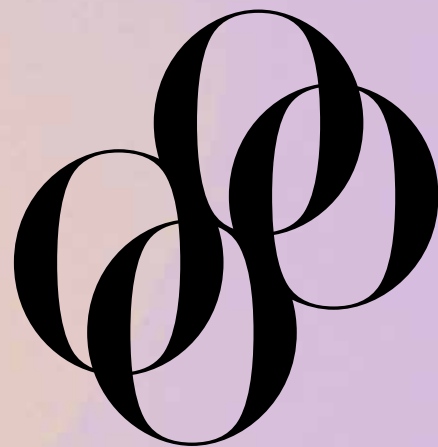
espai reduït: moltes tonalitats, efectes, compassos i *tempi* diferents, i mostra a la seva orquestra aparentment excel·lent de Nàpols com escriure una part de viola segons el costum alemany.

Que els compositors adaptessin les parts vocals a les habilitats i veus particulars dels seus intèrprets era, al segle XVIII, i especialment a Itàlia, l'habitual. Hasse, que era un bon tenor, va portar l'art de vestir una veu, com ell deia, a una perfecció particular. Per a l'estrena de *Marc'Antonio e Cleopatra*, va tenir a disposició dos dels millors cantants del moment, el talent dels quals no coneixia límits. El paper de Marc Antonio va ser interpretat per la contralt Vittoria Tesi Tramontini (1701-1775). El castrat soprano Carlo Broschi (1705-1782), conegut com a *Farinelli*, que estava en procés de convertir-se en el *Divo assoluto* del món de l'òpera del segle XVIII, va interpretar el paper de la bella reina Cleòpatra. Aquesta pràctica de triar sexes per interpretar els papers oposats no era inusual al segle XVIII. Hasse va celebrar les habilitats vocals d'aquests cantants excepcionals a la seva partitura que, curiosament, l'obre amb una simfonia molt cerimonial a l'estil francès.

Lourdes Morgades

Que els compositors adaptessin les parts vocals a les habilitats i veus particulars dels seus intèrprets era, al segle XVIII, i especialment a Itàlia, l'habitual

Palau de la Música Catalana

Dimecres, 15 d'octubre – 19 h

Il Mitridate Eupatore de Scarlatti

Paul-Antoine Bénos-Djian, Marie Lys,
Vespres d'Arnadí & Dani Espasa

Diumenge, 9 de novembre – 17.30 h

Alcina de Händel

Kathryn Lewek, Carlo Vistoli,
Ensemble Artaserse & Philippe Jaroussky

Dimarts, 25 de novembre – 20 h

Orfeo ed Euridice de Gluck

Cecilia Bartoli, Il Canto di Orfeo
& Les Musiciens du Prince-Monaco

Dimarts, 16 de desembre – 19.30 h | Petit Palau

Cantates de Nadal de Bach i Telemann

Núria Rial & Café Zimmermann

Diumenge, 15 de febrer – 17.30 h

Giulio Cesare de Händel

Sabine Devieille, Jakub Józef Orliński
& Il Pomo d'Oro

Dimarts, 10 de març – 20 h

Julia Lezhneva & Il Giardino Armonico

Dimecres, 11 de març – 20 h

Música sacra de Palestrina, Donati i Bruckner

Balthasar Neumann Chor & Orchestra

Dimecres, 29 d'abril – 20 h

Les quatre estacions de Vivaldi

Janine Jansen & Camerata Salzburg

Dilluns, 11 de maig – 20 h

Furioso: fury, madness and virtuosity of a baroque hero

Xavier Sabata & Le Concert de l'Hostel Dieu

Entrades a la venda a palaumusica.cat

Més informació
i venda a
palaumusica.cat

Segueix-nos a:

Amb el suport de:

ANNA BONITATIBUS

MEZZOSOPRANO

Anna Bonitatibus, nascuda a Basilicata, Itàlia, va debutar a La Scala de Milà el 1999 cantant Don Giovanni sota la direcció de Riccardo Muti. Des de llavors, les seves interpretacions han inclòs més d'una cinquantena de títols operístics, que abasten des del primer barroc fins al bel canto, i ha col·laborat amb els principals directors d'orquestra, com ara Ivor Bolton, Antonio Pappano, René Jacobs, William Christie, Myung-whun Chung, Franz Welser-Möst, Roberto Abbado, Alain Altinoglu, Marc Minkowski i Teodor Currentzis.

Des del seu primer enregistrament, *Griselda* de Vivaldi, realitzat el 1992, Anna Bonitatibus es va distingir a través de les òperes del període barroc, l'òpera bufa napolitana i el repertori francès. Gràcies a les seves interpretacions d'obres conegudes de Mozart, Händel i Rossini, ha actuat en tots els principals escenaris d'Europa i en sales de concerts de tot el món.

Entre els seus enregistraments guardonats, Anna Bonitatibus ha rebut el Premi Internacional d'Òpera el 2015 pel seu disc *Semiramide, la Signora regale*, una varietat de joies musicals descobertes per ella mateixa. El 2016, Bonitatibus va portar una selecció de cançons d'aquest àlbum de gira amb l'orquestra barroca de Praga Collegium 1704, i van actuar en sales de concerts de Baden-Baden, Essen i al Wigmore Hall de Londres, on va tornar el 2018, 2021, 2022 i 2023 per a recitals de cançons italianes. El seu darrer CD amb la Rundfunkorchester de Múnic, *En travesti*, que inclou els anomenats *rols de pantalons*, també va rebre una gran aclamació de la crítica.

Els moments més destacats de les darreres temporades inclouen el seu debut a l'Òpera Nacional de Bordeus com Dulcinée a *Don Quichotte* de Massenet sota la batuta de Marc Minkowski, Cherubino a *Le nozze di Figaro* al Liceu Barcelona, Cecilio de *Lucio Silla* al Théâtre de la Monnaie de Brussel·les, Il Destino de *La Calisto* a la Bayerische Staatsoper de Múnic i al Teatro Real de Madrid, Sesto de *La Clemenza di Tito* a Varsòvia i a l'Opéra Royal de Wallonie-Liège, Agrippina i Ottavia a *L'incoronazione di Poppea* i el seu debut com a

Penèlope a l'obra de Monteverdi *Il ritorno d'Ulisse in patria* a The Grange Festival, l'*Ottone* de Händel a Moscou, Giunone d'*Ercole amante* a l'Opéra Comique de París, així com el paper principal d'*Enrico di Borgogna* de Donizetti a Bèrgam, *Carmen* a Madrid i *Merope* de Riccardo Broschi al Festwochen d'Innsbrucker.

Recentment, ha cantat el paper de Licida a *L'Olimpiade* de Pergolesi a l'Òpera de Zúric, Idamante d'*Idomeneo* al Festival d'Aix-en-Provence, Ruggiero d'*Alcina* en concert amb Les Musiciens du Louvre i Marc Minkowski, i ha interpretat els papers principals a *Agrippina* (Òpera Estatal de Baviera i Òpera Estatal d'Hamburg) i *Serse* (Festival Händel de Halle) amb gran èxit.

© Frank Bonitatibus

En l'àmbit dels concerts, ha estat convidada al Wigmore Hall de Londres, i a ciutats com ara Cleveland, Boston, Hèlsinki, Bolonya, Pesaro, Parma, Barcelona, Potsdam i Linz, així com a la Gala de l'Òpera AIDS de Bonn, el Festival Al Bustan de Beirut i els Festivals Händel de Karlsruhe i Halle. Els compromisos de la temporada 2024-25 han inclòs el seu retorn a l'Òpera de Zúric com a Agrippina en una nova producció i al Festival d'Aix-en-Provence per a una nova producció de *La Calisto* / *Giunone* / *L'Eternità* de Cavalli.

Anna Bonitatibus és la guanyadora del Premi Händel 2023 de la ciutat de Halle, que reconeix les seves interpretacions al llarg del temps de la música de Händel, així com la seva dedicació apassionada que fa que interpreti també obres menys conegudes.

Anna Bonitatibus va debutar en el Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 1994 en el concert de guanyadors de la primera edició del Concurs de Cant Jaume Aragall celebrat en el marc del Festival i que ella va guanyar.

EMŐKE BARÁTH

SOPRANO

Emőke Baráth va atreure ràpidament l'atenció de públic i crítica després de guanyar diversos premis en prestigiosos concursos: Primer Premi en el Concurs Cesti d'Innsbruck, Gran Premi de l'Académie du Verbier Festival, Premi Prima Primmissima a Hongria, etc. La seva carrera va rebre un gran impuls quan va interpretar el personatge de Sesto en el *Giulio Cesare* de Händel sota la direcció d'Alan Curtis. Poc després, va fer un enlluernador debut en el Festival d'Aix-en-Provence en el paper principal d'*Elena* de Cavalli.

Compta amb un vast repertori sota la batuta d'alguns dels directors més il·lustres. Aquests inclouen La Musicà i Euridice de *L'Orfeu* de Monteverdi (Iván Fischer i Emiliano González Toro); Romilda del *Il Xerse* de Cavalli (Emmanuelle Haïm); el paper principal a *Hipermestra* de Cavalli (William Christie); Morgana a *Alcina* de Händel (Ottavio Dantone i Emmanuelle Haïm); Susanna a *Le Nozze di Figaro* de Mozart (Marc Minkowski). Del repertori del segle XX, ha interpretat *Stabat Mater* i *Gloria* de Poulenc (Bernard Têtu i Bertrand de Billy) i l'Àngel a *Saint François d'Assise* de Messiaen (Sylvain Cambreling).

© Szofi Raffay / Erato Warner Classics

Ha col·laborat amb conjunts barrocs com Il Pomo d'Oro, Europa Galante, Le Concert d'Astrée, Les Arts Florissants, Les Musiciens du Louvre, Concerto Köln, Akademie für Alte Musik Berlin i The Orchestra of the Age of Enlightenment. També ha participat amb orquestres reconegudes com les Orchestres Nationaux de France i de Lió, l'Orquestra Real del Concertgebouw d'Amsterdam, les Orquestres Simfòniques de Detroit i Washington, la Filharmònica de Bergen, l'Orquestra Simfònica de São Paulo i l'Orquestra Simfònica Yomiuri.

La temporada 2024-2025 il·lustra la seva obertura musical: Cleòpatra de *Cesare in Egitto* de Geminiانو Giacomelli a Innsbruck amb Ottavio Dantone; Ginevra de l'*Ariodante* a l'Òpera del Rin amb Christopher Moulds; *Les Estacions* de Haydn amb Ádám Fischer a Copenhaguen; Maria Maddalena en *La Resurrezione* en el Théâtre des Champs-Élysées de París amb Julien Chauvin i Le Concert de la Loge, així com *El Messies* de Händel amb Hervé Niquet i Le Concert Spirituel; *Dixit Dominus* de Händel i el *Magnificat* de Bach amb la Filharmònica de Los Angeles i Emmanuelle Haïm; concerts amb obres de Mozart amb la Filharmònica de Montecarlo; el paper principal de *La Mérope* de Terradellas amb la Akademie für Alte Musik Berlin i Francesco Corti, en gira per Europa.

La seva extensa discografia inclou diversos títols gravats per a Erato-Warner Classics, Naïve, Alpha Classic, Cpo, Glossa i Hungaroton. Va cantar Ormindo de *Partenope* de Händel amb Il Pomo d'Oro i al costat de Philippe Jaroussky, qui la va convidar a assumir els diferents rols d'Euridice en la seva gravació de *La Storia di Orfeo* amb Diego Fasolis. Amb els mateixos companys, va enregistrar *Amore de l'Orfeo ed Euridice* de Gluck.

Artista exclusiva d'Erato-Warner Classics, Emőke Baráth va llançar el seu primer disc en solitari, *Voglio Cantar*, el 2019, dedicat a les millors pàgines del *Seicento*. El seu últim disc *Dualità*, dedicat a àries de Händel, va ser editat el 2022 i dirigit per Philippe Jaroussky.

Emőke Baráth debuta en el Festival de Torroella

VESPRES, D'ARNADÍ

Orquestra barroca creada l'any 2005 per Dani Espasa i Pere Saragossa per oferir versions plenes d'emoció, frescor i espontaneïtat, utilitzant instruments i criteris històrics. El seu nom recorda els concerts que al segle XVIII s'oferien habitualment als vespres com a postres dels sopars distingits dels nobles i els burgesos. Carabassa, sucre i ametlles són els ingredients de l'arnadí, una de les postres més antigues del País Valencià.

El conjunt ha actuat en importants sales de concerts, com el Wigmore Hall de Londres, o el Festival Händel de Halle (Alemanya) i altres auditoris i festivals com són els de Peralada, Torroella de Montgrí, Barcelona, Praga, Ostrava, Madeira, Sevilla, Santander, Santiago de Compostel·la, Lugo i Madrid.

Els seus treballs discogràfics han rebut molt bones crítiques. Amb el segell Musièpoca han enregistrat: *Pièces de symphonie* de Charles Desmazes, *Missa*

en Re major de Josep Mir i Llussà i *Anna Maria Strada* de Händel. El quart disc es va presentar el 2019 amb el segell Aparté, titulat *L'Alessandro amante*, protagonitzat pel contratenor Xavier Sabata.

El 2024 van publicar el seu últim disc amb el magnífic contratenor Xavier Sabata, un interessant recorregut pel gènere de l'òpera seriosa, que en les primeres dècades del segle XVII patia un procés d'intensificació virtuosística que portaria als cantants (sobretot sopranos i *castrati*) a convertir-se en les superestrelles de l'època.

Vespres d'Arnadí rep ajudes del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut Ramon Llull.

Vespres d'Arnadí va debutar en l'edició de 2007 del Festival de Torroella de Montgrí i hi va tornar en la de 2022, 2023 i 2024

DANI ESPASA

DIRECTOR I CLAVECÍ

Nascut a La Canonja (Tarragona), va estudiar piano en els conservatoris de Tarragona i Barcelona, i Arquitectura a la Universitat Politècnica de Barcelona. Treballa com a compositor, pianista i director musical de dansa, televisió, cinema i, sobretot, de teatre, en col·laboració amb directors d'escena com Lluís Pasqual, Calixto Bieito, Josep Maria Flotats, Joan Ollé, Sergi Belbel o Jordi Prat i Coll, entre altres.

Després de completar els estudis de clavicèmbal i baix continu, inicia una intensa activitat amb grups de música barroca, renaixentista i medieval com Hespèrion XXI, Le Concert des Nations, L'Arpeggiata, Mala Punica, The Rare Fruits Council, La Hispanoflamenca, Les Sacqueboutiers, Musica Alchemica o La Caravaggia, a més de dirigir Vespres d'Arnadí.

Dirigeix l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu, l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra i l'ensemble de música contemporània BCN216. Des del 2003 és pianista i clavecinista col·laborador de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). Ha participat en més de quaranta treballs discogràfics. Dani Espasa és un dels noms més polifacètics de la música antiga actual.

Dani Espasa va debutar en l'edició de 2003 del Festival de Torroella de Montgrí i hi va tornar en les edicions de 2007, 2015, 2022, 2023 i 2024

IN-EDIT
EMPORDÀ

01.07—19.08
2025

19.08.25

NIÑOS
SOMOS
TODOS

21.30 h Cinema Montgrí
Direcció: **Sergi Cameron**
2019 | Espanya | 95 minuts

23.15 h Palau Solterra-
Fundació Vila Casas
Col·loqui post-projecció
Amb el **Niño de Elche** i **Sergi Cameron**

Festa IN-EDIT Empordà

Més informació i entrades
www.ineditemporda.cat

IN-EDIT
EMPORDÀ

TEXTOS

Marc'Antonio e Cleopatra

JOHANN ADOLF HASSE
Libretto di **Francesco Ricciardi**

Serenata per Soprano, Mezzo-Soprano
2 Violini, Viola e Basso continuo
(Violoncello/Contrabbasso, Cembalo)

1. 2 - Sinfonia

2. Recitativo

MARC'ANTONIO
Da quel salso elemento
a cui d'un vasto impero
volli cieco fidar l'alta fortuna,
ecco, o bella regina,
che, te seguendo, a te ritorno e parmi
che nulla di funesto
abbia la sorte mia, se posso ancora
sedermi avvinto d'amoroso laccio
a la mia bella Cleopatra in braccio.

CLEOPATRA
Qual dunque a me ritorni,
mio sposo e re? Come nomarti deggio?
Sei vincitore o di vittoria privo,
trionfante d'Ottavio o fuggitivo?

MARC'ANTONIO
Mel chiedi ancor, non sai
che là d'Azio sul mare
chi de l'orbe roman l'imperio augusto
contender volle al Cesare regnante
era di Cleopatra ancor l'amante?

CLEOPATRA
Dunque fuggisti?

MARC'ANTONIO
Appena de' tuoi legni
mirai da noi scostarsi
le fugaci antenne:
ché, solo a te pensando,
più non curai della famosa lite,
da la battaglia io mi partii primiero,
dell'onor dell'impero
posi in oblio le ambiziose idee
e al mio rival lasciando
libero il varco a la vittoria illustre
mostrai d'amor per segno
che Cleopatra val più assai d'un regno.

Marc Antoni i Cleopatra

Partitura de **JOHANN ADOLF HASSE**
Llibret de **FRANCESCO RICCIARDI**

Serenata per a soprano, mezzosoprano
dos violins, viola i baix continu
(violoncel/contrabaix, clavicèmbal)

1 i 2. Simfonia

3. Recitatiu

MARC ANTONI
Des d'aquell salat element
al qual, obrant cegament,
vaig voler confiar l'alta fortuna d'un vast imperi,
heus aquí, oh formosa reina,
que, seguint-te, torno a tu;
el meu destí res de funest em porta
si puc extasiar-me
entre els braços amorosos
de la meva bella Cleòpatra.

CLEÒPATRA
Qui retorna a mi, doncs,
espòs meu i rei meu? Com t'he d'anomenar?
Ets vencedor o mancat de victòria,
triomfador d'Octavi o fugitiu?

MARC ANTONI
Encara m'ho preguntes?
No saps que, al mar de les costes d'Àccium¹,
aquell que volia disputar amb el Cèsar regnant
l'august imperi del món romà
no va deixar de ser l'amant de Cleòpatra?

CLEOPATRA
Per tant, vas fugir?

MARC ANTONI
Tan bon punt vaig veure
allunyar-se de nosaltres,
les fugaces veles dels teus vaixells,
pensant només en tu
la famosa disputa va deixar d'importar-me.
De la batalla vaig marxar veloç,
vaig relegar a l'oblit les ambiciosos idees
sobre l'honor i sobre l'imperi
i, deixant al meu rival
el camí lliure cap a la il·lustre victòria,
vaig provar amb fets que l'amor per Cleòpatra
val per a mi molt més que un reialme.

4. Aria

MARC'ANTONIO

Pur ch'io possa a te, ben mio,
palesar quel che desio,
più non curo dell'impero
e sol basta al mio pensiero
di regnar nel tuo bel cor.

Pur ch'io v'abbia solo il trono,
al superbo mio nemico
tutto il mondo e Roma io dono
e per te dell'odio antico,
caro ben, mi scordo ancor.

5. Recitativo

CLEOPATRA

Signor, la tua sciagura grave m'è più
perché a me stessa io deggio rimproverar,
che fui nella naval tenzone
delle perdite tue prima cagione;
ma di viltà non accusarmi e credi
che s'io schivai della battaglia il rischio,
se 'l Cesare latino
affrontar non osai con pugna ardita,
la tema sol di schiavitù mi trasse
lungi dal dubbio evento,
ché di morte più acerbo mi sarebbe
se 'l nemico rival con fasto e orgoglio
trarmi potesse avvinta in Campidoglio.

6. Aria

CLEOPATRA

Morte col fiero aspetto
orror per me non ha,
s'io posso in libertà
morir sul trono mio,
dove regnai.

L'anima uscir dal petto
libera spera ognor,
sin dalle fasce ancor
sì nobile desio
meco portai.

7. Recitativo

MARC'ANTONIO

Or che la mia fortuna
con l'incostanza sua mi volge il crine
la passata grandezza, il fasto antico
e le cure amorose
sveglian in mente mia
memorie care sì, ma tormentose.
Ah, ti ricordi, o bella,
su le cilici arene,
quando di tua bellezza
a me splendor facesti il primo raggio
ch'io con umile omaggio

4. Ària

MARC ANTONI

Mentre pugui, estimada meva,
demostrar-te els meus disigs,
ja no m'importarà l'imperi,
i al meu pensament li bastarà
regnar en el teu bell cor.

Mentre jo sol tingui el teu tron,
al meu orgullós enemic
cediré Roma i el món sencer,
i per tu, adorada meva,
oblidaré també l'enemistat antiga.

5. Recitatiu

CLEÒPATRA

Senyor, la teva desgràcia em commou més
perquè a mi mateixa me n'he de culpar,
ja que vaig ser jo la causa primera
de la teva derrota en aquell combat naval;
però no m'acusis de mesquinesa,
i creu-me que, si vaig evitar el perill de la batalla,
si no vaig gosar enfrontar-me al Cèsar llatí
amb una lluita ferotge,
només la por de l'esclavatge em va allunyar
de la incerta empresa,
ja que més amarg que la mort per mi seria
que l'enemic rival, amb fastos i amb orgull,
m'arrossegues captiva fins al Capitoli.

6. Ària

CLEÒPATRA

El ferotge rostre de la mort
no causa cap terror en mi
si puc morir lliure
en el tron
on he regnat.

La meva ànima tothora anhela
sortir lliure del meu pit,
ja que dins meu porto
tan noble desig
des del bressol.

7. Recitatiu

MARC ANTONI

Ara que el destí, amb la seva inconstància,
em permet mirar enrere,
es desvetllen dins la meva ment
la passada grandesa, l'antiga pompa
i les alegries de l'amor;
evocacions estimades, però doloroses.
Recordes, oh, formosa,
quan, en terres de Cilícia²,
vas fer brillar sobre mi
el primer raig de la teva bellesa
i jo, presoner de l'amor,

vinto mi resi e ch'al tuo bel sembiante
prigioniero d'Amore
più che al trono dell'Àsia io diedi il core?

8. Aria

MARC'ANTONIO

Fra le pompe peregrine
mi splendeva il serto al crine
e col core pien d'amore
mi dicea: «Bell'idol mio,
sol desio languir per te».

L'alto fasto e la grandezza
l'alma mia non cura e sprezza,
brama sol di far serene
le tue luci a le mie pene
con l'ardor della mia fé.

9. Recitativo

CLEOPATRA

Sì, mel rammento, o caro, e tu vedesti
qual di pronuba idea dolce favella
i nostri cori in egual fiamme accese.
Frutto di nostri amori
ci diede il ciel cortese,
cui natura concesse
di beltade e valor doti supreme,
e dell'Àsia e l'Egitto
fur l'ornamento e la speranza insieme.
Dell'oriente altero
più regi umiliati al pie' traesti
e pur allor vedesti
ch'in sì bel trono assisa
di Cleopatra altro il piacer non era
che vagheggiar il tuo real sembiante
e ch'in te riguardava,
più ch'Antonio signore, Antonio amante.

10. Aria

CLEOPATRA

Un sol tuo sospiro,
un guardo d'amore
con dolce martiro
giungeva al mio core
le piaghe a sanar.

D'eguale desio
quell'anima ardea
e allor ti dicea:
«Sì, caro ben mio,
te sol voglio amar».

11. Recitativo

MARC'ANTONIO

Così rapido fugge e vola il tempo
e delle trasandate alme dolcezze

en humil homenatge,
vaig lliurar el meu cor
al teu rostre encisador i no al tron d'Àsia?

8. Ària

MARC ANTONI

Entre insòlites pompes
la corona resplendia sobre el meu cap
i amb el cor ple de sentiment
jo deia: «Amor meu,
només per tu desitjo sospirar».

La meva ànima sent menyspreu
pels fastos i la grandesa;
només anhela que l'ardor
de la meva fidelitat t'entendreixi els ulls
envers les meves penes.

9. Recitatiu

CLEOPATRA

Sí, ho recordo, oh estimat, i vas veure
que la dolça espurna d'un futur conjugal
va encendre els nostres cors amb igual flama.
El cel benigne ens donà
el fruit del nostre amor,
a qui la natura concedí
els dons supremes de la bellesa i del valor,
i fou de l'Àsia i d'Egipte
l'ornament i alhora l'esperança.
De l'altiu Orient
més reis humiliats als teus peus vas atreure
i encara llavors vas veure
que l'únic plaer de Cleòpatra,
en tan bell tron asseguda, no era altre
que contemplar el teu reial semblant,
i que, més que l'Antoni sobirà,
en tu mirava l'Antoni amant.

10. Ària

CLEÒPATRA

Un sol sospir teu,
una mirada d'amor
amb dolç martiri
m'entrava dins el cor
per guarir-me'n les ferides.

Amb el mateix desig
la meva ànima s'abrusava
i llavors jo et deia:
«Sí, estimat meu,
només vull estimar-te a tu».

11. Recitatiu

MARC ANTONI

El temps fuig i vola de pressa,
i de les dolces tendreses antigues

altro a noi non avanza
ch'inutile memoria,
che penosa ne fa la rimembranza.

CLEOPATRA

Se di prospera sorte
gustammo un tempo il lusinghiero aspetto,
or che con mesto oggetto
comincian le sventure ad agitarci,
convien ch'alma reale,
sempre a se stessa eguale,
degli' infortuni suoi preme l'orgoglio.
Se libera sul soglio
poss'io morir, non avrà colpa il fato
che render possa il mio gran cor turbato.

MARC'ANTONIO

L'eroico tuo coraggio,
mia vezzosa regina,
l'Africa il vanta e a tutto il mondo è noto,
ma se Ottavio mi vinse in naval pugna
e fuggitivo io torno,
non son oppresso già, tanto mi resta
di forze ancor ch'a lui
sarà la sua vittoria un dì funesta.

CLEOPATRA

E donde mai può sì abbattuta e doma
la fortuna d'Antonio trar di speme un conforto,
che i lacerati allori
faccia a lui rinverdire in su la chioma
e 'l riconduca vincitore in Roma?

MARC'ANTONIO

L'Africa e l'Asia non son vint'ancora,
di poche infrante navi
tiene Ottavio acquisto
e posso ancor, s'ei baldanzoso aspira
a seguir le mie tracce,
d'Egitto in difesa
più re vassalli e fare
dubbia di nuovo a lui l'alta contesa.

12. Duo

MARC'ANTONIO

Attendi ad amarmi,
vezzosa regina.

CLEOPATRA

Più fida in amarti
di me non si trova,
ma, o Dio, che ti giova
senz'armi l'amor?

MARC'ANTONIO

Che amor saprà darmi
vittoria e valor?

Un cor che non teme
non può dirsi vinto,
fortuna se 'l preme,
opprimer non sa.

no ens resta sinó
una inútil memòria
que en fa penosa la remembrança.

CLEÒPATRA

Si antany vam gaudir
de l'afalagador aspecte d'una fortuna propícia,
ara que les desventures
comencen a agitar-nos amb tristos successos
cal que una ànima reial
es mantingui fidel a si mateixa
i que sobre els infortunis faci prevaldre l'orgull.
Si puc morir lliure i ocupant el tron
no podrà ser blasmat el destí
d'haver torbat el meu gran cor.

MARC ANTONI

El teu coratge heroic,
formosa reina meva,
l'Àfrica el lloa i el món sencer el coneix,
però si bé Octavi em va vèncer en combat naval
i torno com a fugitiu,
encara no estic anihilat,
tantes forces em resten
que algun dia la victòria d'ara li serà funesta.

CLEÒPATRA

I d'on podrà treure el destí d'Antoni,
ara abatut i sotmès,
un consol d'esperança
que reverdeixi els marcits llorers
i el retorni victoriós a Roma?

MARC ANTONI

L'Àfrica i l'Àsia encara no estan perdudes,
les poques naus amb què Octavi
defensa la victòria són fràgils,
i si ell té l'audàcia d'aspirar
a continuar encalçant-me,
puc recórrer a prou reis vassalls
per defensar Egipte
i revifar el conflicte.

12. Duo

MARC ANTONI

Estima'm per sempre,
formosa reina.

CLEÒPATRA

No trobaràs ningú que t'estimi
amb més fidelitat que jo,
però, oh déus, de què et serveix
estimar si no tens armes?

MARC ANTONI

L'amor pot donar-me
la victòria i el valor.

Un cor que no tem
no es pot dir vençut,
per molt que el destí l'estrenyi,
no pot oprimir-lo.

CLEOPATRA

Ma questo è conforto
d'un cor disperato,
che contro del fato
non mostra viltà.

13. Recitativo

CLEOPATRA

Signor, la tua speranza
è una speme fallace e lusinghiera,
che il ver t'adombra e contro a' detti miei
fa che ti cred'ancora
infelice assai men di quel che sei.
Quelli che a me tu senti
principi a te vassalli,
l'Asia intiera e le forze dell'Egitto
vinte d'Azio già fur nel sol conflitto
e a l'orgoglioso Cesare nemico
altro di più non resta
che a valicar poche onde
per trionfar di nostra sorte
e tutta vedersi a' piedi suoi
di schiavitù da le catene avvinta
l'Africa e l'Asia, umiliata e vinta.

MARC'ANTONIO

Dunque che far dobbiam, poichè è sì dura
nostra fiera sventura,
che ci si toglie ancora
vive aure di speranza,
quella che a tutti gli infelici avanza.

CLEOPATRA

Tu sai che il disperar d'ogni salute
degl'infelici è l'unica speranza.
Io dell'invida Parca
l'orrido aspetto non pavento o temo,
quando è rimedio a un infortunio estremo.

14 Aria

CLEOPATRA

«A Dio trono, impero a Dio,»
dirò allor con alma forte,
«io vi lascio e corro a morte
per morire in libertà».

Ed a te dirò, ben mio:

«Se da me l'esempio apprendi,
a seguir chi t'ama attendi
con l'istessa maestà».

15 Recitativo

MARC'ANTONIO

Ah, tolga il ciel, mia cara,
auguri sì funesti,
ancor non mi cred'io tanto infelice
che per toglierti a l'onta
d'esser schiava d'Ottavio
io sia costretto a darti

CLEÒPATRA

Aquest és el consol
d'un cor desesperat,
que davant del destí
no mostra covardia.

13. Recitativu

CLEÒPATRA

Senyor, la teva esperança
és seductora però enganyosa;
emmascara la veritat i, desoïnt les meves paraules,
et fa creure encara
molt menys infeliç del que en realitat ets.
Aquells que tu consideres
prínceps meus i vassalls teus,
tota l'Àsia i els exèrcits d'Egipte,
foren derrotats a Àccium;
i a Cèsar, l'orgullós enemic,
només li cal creuar
unes quantes onades
per triomfar sobre nosaltres
i veure als seus peus,
lligades amb les cadenes de l'esclavatge,
l'Àfrica i l'Àsia, humiliades i vençudes.

MARC ANTONI

Llavors, què hem de fer, si tan dura
és la nostra cruel desventura,
que ens lleva inclús
l'últim esclat de l'esperança
que il·lumina fins els més infeliços?

CLEÒPATRA

Saps prou bé que l'única esperança
dels infeliços és desesperar de la salvació.
L'horrible aspecte de l'àvida Parca
ni em desanima ni m'espanta
quan és el remei d'un infortuni extrem.

14. Ària

CLEÒPATRA

«Adéu, tron; imperi, adéu»,
diré llavors amb ànim ferm:
«Us abandono i abraço la mort
per morir en llibertat».

I a tu, estimat meu, et diré:

«Si aprens de mi l'exemple,
segueix qui t'estima
amb la mateixa majestat».

15. Recitativu

MARC ANTONI

Ah, estimada meva, que el cel allunyi
tan fúnebres desitjos;
encara no em considero tan infeliç
que per evitar-te la vergonya
de ser esclava d'Octavi
em vegi obligat a donar-te,

come in un estremo male
pegno estremo d'amor colpo mortale.

16 Aria

MARC'ANTONIO
Come veder potrei
quegl'occhi, o Dio, che sono
luce degl'occhi miei
pallidi a me girar!

Ah, ch'in pensarvi, o cara,
sento una pena amara,
che passa con furore
il core a lacerar.

17 Recitativo

CLEOPATRA
Lascia, Antonio, deh lascia
di sì teneri accenti il mesto sfogo.
Patimmo già quando dell'Asia il trono
illustrato splendea dalle nostre armi
e da' trionfi nostri;
tra le pompe e tra gl'ostrì
di prospera fortuna
su l'ali del favore
le dolcezze gustai d'un dolce amore.
Or infelici siam, tutta già piove
sopra del nostro capo
di sdegnato destin l'ira crudele.
D'inutili querele vano è lo sfogo.
Altro a noi far non resta
che con anima forte
gir gloriosi ad affrontar la morte.

18. Aria

CLEOPATRA
Quel candido armellino
per non macchiar la spoglia
al rischio sta vicino,
né de fuggir s'invoglia,
ma lieto al cacciatore
abbandonar si sa.

Pria ch'un superbo impero
macchi il mio regio onore,
di morte il volto fiero
non mi spaventerà.

19. Recitativo

MARC'ANTONIO
L'eroico tuo coraggio, bella regina,
ammiro io sì che tutto
sento nelle mie vene
risvegliarsi l'ardire.
Se in vita io fui tuo compagno fedele,
voglio ch'ancora
a l'estremo tuo fato unito io mora.

en un mal extrem,
un cop mortal com a penyora d'amor.

16. Ària

MARC ANTONI
Com podria veure
que aquests ulls, oh déus, que són
la llum dels meus ulls,
em miren esmorteïts?

Ah, només de pensar-hi, estimada,
sento un dolor amarg,
que amb gran fúria
em lacera el cor.

17. Recitativu

CLEÒPATRA
Atura't, tan tendres paraules són
només un trist desfogament.
Hem viscut per veure el tron d'Àsia
ornat amb les nostres armes
i amb els nostres triomfs;
entre pompes i majestat
he pogut assaborir,
sobre les ales d'una fortuna pròspera,
tota la dolçor de l'amor.
Ara som infeliços,
un destí cruel, amb tota la força,
s'abat sobre els nostres caps.
És en va lamentar-se'n
no ens queda sinó,
amb ànima coratjosa,
preparar-nos amb honor per afrontar la mort.

18. Ària

CLEÒPATRA
El blanc ermini
no vol que se li taqui el pelatge,
desafia el perill
i no intenta defugir-lo,
però es rendeix, feliç,
davant del caçador.

Abans que un imperi superb
taqui el meu honor reial,
no m'espantarà
el rostre ferotge de la mort.

19. Recitativu

MARC ANTONI
Tant admiro, bella reina,
el teu coratge heroic,
que sento a les meves venes
com es revifa la valentia.
Si en vida he estat el teu company fidel,
vull també unir-me a tu
en el teu últim destí i amb tu morir.

20. Aria

MARC'ANTONIO

Là tra i mirti degl'Elisi
indivisi ancor vivremo
e colà discenderemo
senza macchia di viltà.

Tra le ombre dove giace
lieta pace e vera gioia
ci amerem poi senza noia
con ardore e fedeltà.

21. Recitativo

CLEOPATRA

Poiché la morte sola
può renderci onorati ed indivisi,
delle nostre sfortune ad onta ancora,
caro mio ben, si mora;
e l'orgoglioso vincitor latino,
se avvien ch'in queste arene
a trionfar di nostra sorte ei venga,
mezzo il piacer di sua vittoria ottenga.

MARC'ANTONIO

Sì, moriremo, o cara,
ch'ai decreti del cielo
mal qua giù si contrasta.
Su le perdite mie voglio ch'innalzi
Cesare un solo impero,
e che restando ai successor la chioma
degl'allori di Roma
stabile renda di tai scettri il pondo
a la man che dovrà reggere il mondo.
Quindi al volger degli anni
sotto il cielo germano
che da le maure arene ai lidi eoi
la terra illustrerà coi raggi suoi:
questi fu Carlo il sovraumano, il grande,
che con opre ammirande
oscurerà quanti o la Grecia o Roma
coi chiari inchiostri suoi
sinora a noi vantò famosi eroi.

CLEOPATRA

Di sì fulgido sole
sarà compagna una lucente stella,
di cui più chiara e bella
unqua non vide il sol cui l'Istro inaffia.
Al balenar de' suoi bei raggi
oscuro fia d'ogni altra beltade
e il pregio e il vanto,
tal che colui che in Manto
trasse i natali e che d'eroi cantando
tant'alto ascese in sul castalio monte
da l'orrido Acheronte
tornar dovrebbe a riveder le Muse
Così d'Elisabetta il nome illustre
degnà tromba sia data,
onde ei possa volar per chiaro stile
dal biondo Idaspes a la remota Tile.

20. Ària

MARC ANTONI

Entre les murtres de l'Elisi
viurem també inseparables
i allà davallarem
sense màcula de covardia.

Entre les ombres on jeuen
la pau felix i la joia veritable
no ens cansarem mai d'estimar-nos
amb passió i fidelitat.

21. Recitatiu

CLEÒPATRA

Puix que només la mort ens garanteix,
malgrat les nostres desgràcies,
l'honor i la unió,
estimat meu, morirem:
i si l'orgullós vencedor llatí
arriba en aquestes contrades
per triomfar sobre el nostre destí,
la seva victòria no serà completa.

MARC ANTONI

Sí, morirem, oh estimada,
que els designis del cel
aquí a baix mal podem contradir-los.
Vull que, sobre la meva derrota,
Cèsar basteixi un sol imperi unit,
on tots els que el succeiran
conservaran els llorers de Roma
i portaran amb mà ferma
el ceptre que haurà de regir el món.
Així, passats els anys, sota el cel germànic
un nou sol es llevarà que,
des de terres àrabs fins a les costes orientals,
il·luminarà la terra amb els seus raigs:
aquest és Carles³ el sobrehumà, el gran,
que amb les seves admirables obres
enfosquirà tots aquells
herois famosos que Grècia i Roma
van lloar amb nobles paraules.

CLEÒPATRA

De sol tan radiant
serà companya una estrella refulgent,
la més clara i formosa que mai hagi vist
la terra que l'Istre⁴ rega.
La resplendor dels seus bells ulls
tant enfosquirà el mèrit i l'ostentació
de qualsevol altra bellesa,
que aquell que a Màntua nasqué⁵
i que cantant les lloances dels herois
va ascendir fins als cims més alts de la inspiració
des de l'horrible Aqueront⁶
hauria de tornar per reveure les Muses.
Així doncs, sigui honorat amb eloquència
l'il·lustre nom d'Isabel⁷,
perquè ressoni amb gran claredat
des del daurat Hidaspes⁸ fins a l'Ultima Thule⁹.

22. Duo

CLEOPATRA, MARC'ANTONIO
Bella etade avventurosa
godi sì ch'andrai fastosa
di tua gran felicità.

Perché ignude d'ogni zelo
scenderan per te dal cielo
la giustizia e la pietà.
Francesco Ricciardi

22. Duo

CLEOPATRA, MARC ANTONI
Bella edat afortunada,
pots enorgullir-te
de la teva gran felicitat.

Perquè, sense cap reserva,
per a tu davallaran des del cel
la justícia i la pietat.

Francesco Ricciardi

(Traducció: **Lourdes Bigorra Cervelló**)

- (1) Ciutat antiga i promontori de Grècia occidental.
- (2) A l'Antiguitat, nom d'una regió costanera de l'Àsia Menor.
- (3) Carles VI emperador del Sacre Imperi Romanogermànic.
- (4) Nom grec i llatí del Danubi.
- (5) El poeta Virgili.
- (6) Riu considerat a l'Antiguitat com la porta de l'infern.
- (7) Isabel Cristina de Brunsvic-Wolfenbüttel, esposa de Carles VI.
- (8) Nom antic del Jhelum, riu de l'Índia.
- (9) Als textos clàssics, el límit septentrional del món o, de vegades, una terra molt llunyana

PROPER CONCERTS

© Ernesto Artillo

Dimecres 20 d'agost

20.30 h Església de Sant Genís

22 h Església de Sant Genís

SINGULARS TORROELLA

**NIÑO DE ELCHE
& ABDULLAH MINIAWY**

PREU: 32 EUR

© Marco Borggreve

Dijous 21 d'agost

20.30 h Auditori Espai Ter

**LEONIDAS KAVAKOS &
APOLLON ENSEMBLE**

Concerts per a violí de Bach

Noé Inui i Alexandros Sakarellos **violins**

Ilias Livieratos **viola**

Timotheos Petrin **violoncel**

Michalis Semsis **contrabaix**

Leonidas Kavakos **violí i direcció**

PREU: DES DE 42 EUR

Festival de Torroella de Montgrí 2025

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella #arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

**FESTIVAL
TORROELLA
DE MONTGRÍ**

JM Torroella de Montgrí

Organitza:

Amb el suport de:

Digitalització dels programes de mà:

Pla de recuperació, transformació i resiliència

Mitjans oficials:

Col·laboradors:

El Festival és membre de:

FESTIVAL DE TORROELLA

JM Torroella de Montgrí

Festival de Torroella de Montgrí 2025

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella

#arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

